

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е 30 сребърни гроша, а за тѣтъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджеидіе ше ся прѣма за 20 гр. рубла-та за 16 гр. и франкъ-тъ за 4 ½ гр. Спомоществованіа-та трѣба всякога да сѣ придлажены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулове) на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣмстватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 29 НОЕМВРІЙ 1879.

Брой 48.

“НЕ СЯ СРАМУВАМЪ ОТЪ БЛАГОВѢСТВОВАНИЕ-ТО ХРИСТОВО.” (1)
5.

Въ минжлыя си брой ный казахмы че има нѣкои, които ся срамуватъ отъ благовѣствованіе-то Христово, по причинъ че то е старо. Ный пріемамы че Евангеліе-то е старо, но пытамы онѣзи, които за това ся срамуватъ, какво поново благовѣствованіе тѣ могатъ да ни прѣдложатъ. Ако 19-й вѣкъ е открилъ нѣкое по-добро Евангеліе отъ онова което е дадено въ 1-й вѣкъ, тогава нека отхвърлимъ старо-то и пріедемъ ново-то. Но иматъ ли тѣ да ни дадѣтъ ново Евангеліе, което да съдържава почисты начала, да има по-обширно вліяніе между свѣта, и да ся подтвердѣва съ по-силны доказателства отъ колкото старо-то? Имамы право да пытамы, какво Сѣщество прѣдставя тѣхно-то евангеліе за да му ся покланямы, какъвъ правственъ Законъ на който да ся покорявамы, и какъвъ Спаситель комуто да ся надѣвамы.

Евангеліе-то Христово провъзгласява че сѣществувѣ единъ Богъ, единъ личенъ Богъ, комуто чловѣци-тѣ могатъ да ся кланятъ; но нѣкои отъ онѣзи, които ся срамуватъ отъ това Евангеліе, казватъ че нѣма Богъ; а пакъ други мыслятъ че може да има Богъ, но ченый нищо не можемъ да ся научимъ за него. Тогава, отъ това ли Евангеліе да ся срамувамы, което провъзгласява че всячка-та вселенна е направена отъ единъ всемогущъ и прѣмѣдръ Създателъ, или отъ онова което учи че сила-та, разумъ-тъ и мѣдрость-та, които ся показватъ вредъ по свѣта не сѣ нищо друго освѣнь слѣдствія отъ едно неразумно дѣйствіе на вещественны силы?

Евангеліе-то Христово провъзгласява не само че има Богъ, но още какво Сѣщество е тоя Богъ. Ше ли ся срамувамы, прочее, да ся кланямы на тоя Богъ, когото Евангеліе-то ни прѣпорѣчва като Сѣщество достойно за поклонѣніе? Могѣтъ ли онѣзи които отхвърлятъ Евангеліе-то Христово да измыслятъ едно Сѣщество по-свѣршенно и по-славнѣ въ вѣнчѣ отъ колкото Сѣщество-то, което ни прѣдставя Евангеліе-то? Могѣтъ ли тѣ да измыслятъ едно по-могущественно Сѣщество, отъ колкото онова, което създаде свѣта съ единъ думъ, или едно по-праведно Сѣщество отъ колкото онова което даде Десетъ-тъ Заповѣди, или едно по-свѣто Сѣщество отъ онова, което о-сѣжда всякоѣ нечистѣ мѣсль, или едно по-обычливо Сѣщество отъ онова което нарѣча подданицы-тѣ си свои чада, или едно по-милостиво Сѣщество отъ онова което пожертвува възлюбленныя си Сынъ за да избави грѣшны-тѣ? Могѣтъ ли най-учени-тѣ отъ онѣзи, които ся сра-

муватъ отъ Евангеліе-то Христово, да ни прѣдставятъ едно Сѣщество по-достойно за наше-то почитаніе и повѣреніе отъ колкото Бога, който ни ся открыва въ Вѣтхыя и Новыя Завѣтъ? Могѣтъ ли тѣ даже си въобрази едно по-силно, по-умно и по-свѣто Сѣщество отъ онова което ни ся открыва въ Евангеліе-то? Не могатъ.

Да прѣдположимъ че ше ся оттеглимъ отъ Исуса Христа, който ни открыва Отца — едно Сѣщество свѣршено благо, свѣто и праведно, — и че ше ся обѣрнемъ къмъ тѣзи безвѣрны философы да ги попытамы, кого иматъ тѣ да ни покажатъ за да му ся покланямы, да му ся покорявамы, и да му ся надѣвамы за избавленіе, какво ше ни отговорятъ? Тѣ нѣматъ какво да отговорятъ. Тогава като е тѣй, защо да ся срамува нѣкой отъ благовѣствованіе-то Христово?

Има и други причинны, по които нѣкои ся срамуватъ отъ Евангеліе-то Христово. Тѣ казватъ че Евангеліе-то е едно строго слово, едно жестоко слово. То учи че Богъ е Върховенъ Господаръ и че чловѣци-тѣ трѣба да ся покоряватъ на власть-тъ му; то учи че чловѣчески родъ е паднѣлъ и че чловѣчески-тѣ сѣрдца сѣ ся развратили. То учи че души-тѣ, които грѣшаватъ, ше умрѣтъ, и че нѣма спасеніе, освѣнь чрѣзъ Исуса Христа. Онѣзи, които отхвърлятъ Евангеліе-то Христово, наричатъ такыя ученія строгы, жестоки и недостойны за 19-й вѣкъ. Тѣ ся благодарятъ като ся наслаждаватъ съ създадено-то, но никакъ не сѣ наклонни да ся покоряватъ на Създателя. Тѣ пріематъ че чловѣкъ още не е достигнѣлъ до най-высокъ-тъ степенъ на развитіе-то, но тѣ не щѣтъ да чуѣтъ че чловѣческо-то сѣрдце е свѣтѣмъ развратено. Тѣ пріематъ че много злины сѣществуватъ въ свѣта, но съ свои-тѣ великы теоріи на естествено-то развитіе, тѣ ся присмиватъ на Евангеліе-то за дѣто притязавѣ че то е единичка-та сила, която може дѣйствително да прѣобразува народы-тѣ.

Но при това има други които не ся срамуватъ отъ Евангеліе-то Христово, защото ако ученія-та му и да ся виждатъ на нѣкои строгы, тѣ сѣ истинны. Исторія-та подтвердѣва, което Евангеліе-то учи, че Богъ е Върховный-тъ Владѣтель, и че онѣзи които роптаѣтъ срѣщу него ше погынѣтъ. Исторія-та на минжлы-тѣ вѣкове и състояніе-то на настоящія вѣкъ доказватъ че чловѣчески-тѣ родъ е паднѣлъ и че чловѣчески-тѣ сѣрдца сѣ развратены. Евангеліе-то може да ся нарича жестоко слово, защото учи това, но слово-то му е право. Чловѣчество-то много пѣти ся потрудило да ся очисти и възвыши, но ни-кога не е могло да достигне желаніе-то си. Грѣцка-та философія не можа да го просвѣти; гражданскы-тѣ законн

и войственны-тѣ наредбы на Римъ не бѣхъ достатъчно силны да го подкрѣпятъ отъ упадѣкъ-тъ; и настояща-та цивилизація съ вѣнчѣ-тѣ си чудны изобрѣтенія и удивителны открытія ся показва тоже безсилна да избави чловѣчество-то отъ сѣществующы-тѣ злины. Съ искусство-то си чловѣци-тѣ сѣ достигнѣли до дѣно-то на океана, но тѣ не сѣ могли да проникнѣтъ до дълбочинѣ-тъ на чловѣческо-то сѣрдце. Тѣ могатъ да извѣриватъ най-чудны-тѣ промѣненія въ вещественныя свѣтъ, но тѣ не знаѣтъ какъ да прѣобразѣтъ чловѣческо-то сѣрдце. Тѣ сѣ добыли власть надъ най-великы-тѣ силы на естество-то, но тѣ сѣ безсилны да управяватъ дѣйствія-та на чловѣчески-тѣ страсти. Тѣ могатъ да съединятъ най-далечны-тѣ народы съ телеграфы и желѣзницы, но могатъ ли тѣ да ги съединятъ тоже съ братолюбивы свѣрскы? Тѣ могатъ да обогатятъ чловѣчество-то съ сѣкровища-та на знаніе-то, но могатъ ли тѣ го накара да посвѣти знаніе-то си въ чловѣколюбивы цѣли? Тѣ могатъ да открѣмѣтъ законы-тѣ, на които свѣтъ-тъ е подчиненъ, но могатъ ли тѣ приготви чловѣчески-тѣ сѣрдца да ся подчиняватъ на тѣзи законы?

Исторія-та на минжлы-тѣ вѣкове доказва не само че чловѣчески-тѣ родъ е развратенъ, но още че той до толкова е паднѣлъ щото не е въ състояние да измысли нѣкое средство за да ся избави отъ този развратъ; исторія-та тоже доказва че до колкото искренно и сѣрдечно ся е пріемало Евангеліе-то отъ чловѣци-тѣ, до толкова то ся е показвало да е божественна сила, която може, да ги просвѣти, очисти и възвыши. Тогава, ше ли ся срамувамы отъ благовѣствованіе-то Христово, за дѣто то е строго слово?

ТЪЛКУВАНІЕ НА СВЯЩЕННО-ТО ПИСАНІЕ.

Священно-то Писаніе което имамы днесъ е сѣща-та онѣзи книга, коѣ-то бѣговѣхновени-тѣ пророци и апостоли сѣ писали. Прѣзъ толкови много вѣкове негово-то ученіе не ся е промѣнило и значеніе-то му все ся остава сѣщо-то. Чловѣци-тѣ не могатъ чрѣзъ мѣдрость-тъ си да усвѣршенствуватъ туй Божественно Откровеніе, защото то е вече свѣршенно. Богъ е открилъ въ Св. Писаніе всячко което е необходимо за душевно-то благосостояніе на чловѣка. Въ него той забранява всячко което е лошо и лѣжовно и заповѣда всячко което е добро и истинно. Въ него той е изложилъ онѣзи великы душевны начала, споредъ които вснѣкъ-тъ ни живѣтъ трѣба да ся управява; той ни показва всячко отъ

кото трѣба да ся пазимъ и ни рѣководи къмъ вѣнчѣ, което ный трѣба да вършимъ. Священно-то Писаніе, убо, е дѣйствително едно свѣршенно Откровеніе, което чловѣци-тѣ не могатъ да улучшатъ чрѣзъ свои прибавкы.

Трѣба да различавамы, обаче, между сѣщинско-то Божественно Откровеніе и тълкованіе-то което чловѣци-тѣ му даватъ; първо-то е наистинѣ свѣршенно, а послѣдне-то е несвѣршенно; писатели-тѣ на това Откровеніе бѣхъ бѣговѣхновени и слѣдователно непогрѣшители, но тълкователи-тѣ му не сѣ бѣговѣхновени и слѣдователно може да погрѣшаватъ като го тълкуватъ. Ученія-та на пророцы-тѣ, евангелисты-тѣ и апостоли-тѣ трѣба да ся пріематъ съ пѣлно повѣреніе, но тълкованія-та имъ отъ други чловѣци, колкото добры и да бѣдѣтъ тѣ, трѣба да ся испытватъ съ вниманіе.

За повече отъ осемнадесетъ вѣка Христіанска-та Церква ся е занимавала съ ученія-та на Христа и на апостоли-тѣ му, и постоянно ся е трудила да достигне до свѣршенно-то имъ разумніе. Отъ вѣкъ до вѣкъ церква-та е напѣрѣждала въ тѣзи си достопохвалнѣ цѣли, и особно прѣзъ послѣдны-тѣ два-три вѣка, нейный-тъ напѣрѣдъкъ въ това отношеніе е былъ доста забѣлѣжителенъ. Много учени чловѣци сѣ ся посвѣтили на тѣзи работѣ съ голѣмо усѣрдіе и неутомимо прилѣжаніе. Нѣкои археолози съ голѣмъ трудъ сѣ събрали колкото рѣкописны прѣписы отъ священны-тѣ писанія могли да намѣрятъ, и сѣ сравнили вснѣкъ-тѣ тѣзи рѣкописы единъ съ другъ, за да ся увѣрятъ какъ сѣ были тѣ написаны отъ най-напѣрѣдъ.

Много отличны языковѣдци сѣ усвѣршенствували знаніе-то си въ първообразны-тѣ языцы на Вѣтхый-тъ и Новый-тъ Завѣтъ за да могатъ право да прѣвождатъ и да тълкуватъ точно-то значеніе на всѣкъ думъ. Много учени профессори даже и сега посвѣтѣватъ живѣтъ-тъ си въ изучваніе-то на стары-тѣ языцы, на които изпърво е было написано Св. Писаніе.

Учени историци сѣ обѣрнѣли особно вниманіе върху исторіи-тъ на стары-тѣ народы, споминѣти въ Св. Писаніе, и сѣ изучили за тѣхъ всячко което можали, тѣй щото по-добрѣ могатъ да разумѣятъ какво е писано за тѣхъ въ Св. Писаніе. Другы учени чловѣци особно вниманіе сѣ обѣрнѣли въ изучваніе-то на старѣ-тъ Географіи и добрѣ сѣ ся запознали съ вснѣкъ-тѣ страны, градове, рѣкы и горы споминѣты въ Св. Писаніе; а пакъ други, даже и сега, изслѣдуватъ стары развалины, дѣто намиратъ надписы, които разясняватъ и подтвердѣватъ много нѣща писаны въ Библии-тъ.

Вснѣкъ-тъ тѣзи изслѣдователи обнародуватъ отъ врѣме на врѣме онова кое-

(1) Рим. 1; 16.

то тѣ сѣ научили, тѣй што всякой изслѣдователь ся ползува отъ трудовѣ-тѣ на други-тѣ. Освѣтъ това, учени-тѣ чловѣци отъ единѣ вѣкъ имать средства, съ които да ся ползуютъ отъ изслѣдованія-та на учены-тѣ чловѣци отъ прѣдшествоващы-тѣ вѣкове.

Това като е тѣй, чловѣци-тѣ отъ настоящій-тѣ вѣкъ имать най-добъръ случай отъ всички-тѣ други чловѣци, слѣдъ апостоли-тѣ, да достигнѣтъ до едно право тълкуваніе на Св. Писаніе. Чловѣци-тѣ отъ настоящій-тѣ вѣкъ могатъ да ся обогатятъ съ всички-тѣ съкровища на священо знаніе, които мнѣжлы-тѣ поколѣнія сѣ събирали, и при тѣхъ могатъ съ свои-тѣ си изслѣдованія да прибавятъ още повече съкровища.

Тогава всякой единѣ трѣбва да пріема Священно-то Писаніе съ най-голъмо повѣреніе, защото то е Божественно Откровеніе; но никой не трѣбва да пріема тълкованія-та на чловѣци-тѣ, безъ прѣдварително да ги испита дали тѣ сѣ правы или кривы. Всякой единѣ трѣбва да ся ползува колкото е възможно повече отъ изслѣдованія-та на учены и благочестивы чловѣци, които съ неуморны-тѣ си старанія сѣ сполучили да ни доставятъ едно по-вразумително тълкованіе на Св. Писаніе. Нѣй трѣбва съ по-голъмо усердіе да напѣрѣвамы въ този, отъ колкото въ другъ нѣкой клонъ на знаніе-то, защото той е единичкый-тѣ, който може да ни и ѣ равни мѣдри за въ вѣчныя животъ.

КОМЕТЫ ИЛИ ОПАШАТЫ ЗВѢЗДЫ.

1.

Най-чудны-тѣ тѣла на слѣнечнѣ-тѣ ни системѣ сѣ кометы-тѣ, които ся наричатъ и опашаты звѣзды, защото по-забѣлѣжителны-тѣ отъ тѣхъ имать опашки. За хыляды години чловѣци-тѣ ся страхували отъ появленіе-то на нѣкой кометѣ като сѣ вѣрвали че то е прѣдизвѣстіе или на чюмѣ, или на гладъ, или на друго нѣкое злощастіе.

Знаемъ че планеты-тѣ ся въртятъ отъ западъ къмъ истокъ, и че пѣтеки-тѣ на всички-тѣ голѣмы планеты лѣжатъ вѣтрѣ въ единѣ поясъ на небеса-та, който поясъ ся нарича *зодіакъ* или *слѣнечный пѣтъ*.

Кометы-тѣ, обаче, не ся заключава въ слѣнечный пѣтъ, но тѣ ся явяватъ почти на всякой частъ отъ небеса-та, и ся движатъ почти на всякъ посокъ. Тѣ ся виждатъ само когато сѣ близо до слѣнце-то, и то само за нѣколко недѣли или мѣсецы.

Една и сѣща комета, споредъ положеніе-то което тя държи между слѣнце-то и земѣ-тѣ, ся вижда въ разны врѣмена подъ разны образы. Когато комета-та ся появи първо, тя прилича на единъ малкъ блѣдно-свѣтливъ точицѣ, която едвамъ блещука между други-тѣ звѣзды; отъ нощъ на нощъ, обаче, колкото тя повече ся приближава въ пѣтъ-тѣ си до слѣнце-то, толкова повече свѣтлина-та ѣ нараства и опашка-та ѣ почва да ся показва. Обыкновенно всякая комета ся вижда по-голъма когато е по-близо до слѣнце-то, и колкото повече тя ся отдалечава отъ слѣнце-то, толкова повече ослабѣва прѣдъ очѣ-тѣ ни, дордѣ най-сетѣ ся отдалечи до толкова што не може вече да ся сѣзрѣ даже съ най-силныя телескопъ.

Кометы-тѣ вѣобще състоѣтъ отъ двѣ части, една по-гѣста и по-свѣтлива частъ,

която съставлява вѣтрѣшность-тѣ на кометѣ-тѣ, и една по-рѣдка и не толкова свѣтлива частъ, която обвива първѣ-тѣ. Нѣкои кометы, обаче, състоѣтъ само отъ порѣдкѣ-тѣ частъ и тѣхна-та свѣтлина е почти еднообразна.

Вещество-то, което съставлява вѣнчаникѣ-тѣ частъ на кометѣ-тѣ, ся простира къмъ противоположныя посокъ на слѣнце-то, и образува опашкѣ-тѣ ѣ. Нѣкои кометы имать опашкѣ-тѣ си дългы и правы, други имать ги прѣкривенны или раздѣлены на двѣ или повече клонове, а пакъ други сѣ имали по двѣ опашки.

Опашкѣ-тѣ на нѣкои кометы сѣ до толкова дългы што захващатъ едно пространство повече отъ сто или отъ сто и петдесетъ милионы мили. Опашка-та на голѣмѣ-тѣ кометѣ, която бѣше ся явила въ 1843, казва ся да е била двѣстѣ милионы мили дълга.

Кометы-тѣ много различаватъ по блескъ и величинѣ. Нѣколко отъ тѣхъ сѣ были толкова блестявы, што вѣзможно было да ся видятъ и деня. Тѣй за примѣръ комета-та въ 1843, когато бѣше само нѣколко градусѣ на растоѣніе отъ слѣнце-то, бѣше видима даже и деня; но такыя случаи редко ставатъ. Трѣбва да ся забѣлѣжи че отъ много-то кометы, които посѣщаватъ нашѣ-тѣ системѣ, твърдѣ малко могатъ да ся видятъ съ голо око. Повечето отъ тѣхъ сѣ блѣдны тѣла безъ опашки, и могатъ да ся видятъ само съ силны телескопы.

Колко голѣмы и да ся виждатъ кометы-тѣ, количество-то на тѣхно-то вещество, обаче, е сѣвѣмъ малко; и опашкѣ-тѣ имъ сѣ до толкова редкы што прѣзъ тѣхъ и най-малкы-тѣ звѣзды ся виждатъ. Че вещество-то имъ е сѣвѣмъ малко става явно отъ това дѣто нѣкои отъ тѣхъ сѣ мнѣвали твърдѣ близо до нѣкои планеты безъ да побѣркатъ редовны-тѣ имъ движенія. Тѣй за примѣръ една комета на 1770, като ся приближаваше до слѣнце-то, ся заплете между спѣтницѣ-тѣ на Юпитера и стоя тамъ повече отъ четиры мѣсеца, безъ да произведе какво-годѣ чувствително промѣненіе на тѣхъ. Отъ това астрономѣ-тѣ сѣ прѣсѣмѣтнали че вещество-то на тѣзи кометѣ не ще да е было повече отъ $\frac{1}{1000}$ часть отъ вещество-то на нашѣ-тѣ земѣ. Тѣзи сѣща комета доиде толкова близо до земѣ-тѣ, што ако вещество-то ѣ бы было равно съ онова на земѣ-тѣ, тогава тя щѣше съ привлечателнѣ-тѣ си силѣ да промѣни обикновеный-тѣ пѣтъ на земѣ-тѣ и да го направи по-дългъ тѣй што година-та ѣ щѣше да ся продѣлѣи 2 часа и 47 минути повече. Отъ това става извѣстно че вещество-то на кометы-тѣ е сѣвѣмъ малко сравнително съ обемѣ-тѣ който тѣ държатъ въ небесно-то пространство. Това като е тѣй, нѣй виждамы до колко сѣ безосновны страхуванія-та на онѣзи, които прѣдполагатъ че тѣзи тѣла быхъ нанесли нѣкакѣ пакость на нашѣ-тѣ земѣ.

ВѢПРОСЪ-ТѢ ЗА ДАНЪЦЫ-ТѢ.

5.

Въ разхвърляне-то на данѣ-тѣ, мѣдри законодатели различаватъ между разны-тѣ видѣе произведенія и издѣлія. Тѣ ги дѣлятъ на три отдѣла: первый-тѣ състон отъ нѣща които сѣ необходимо нужды за всички-тѣ подданицы, второй-тѣ — отъ нѣща които сѣ отчасти полезны по която ся употрѣбаватъ само

отъ по-богаты-тѣ, а третій-тѣ — отъ нѣща които сѣ вредителны на благосѣостояніе-то на народа. Первый-тѣ отдѣлъ обема онѣзи вѣщи които служатъ на всички-тѣ за хранѣ и облекло, като жита, соль, платно, шаякъ и тѣмъ подобны; второй-тѣ обема нѣща, които употрѣбаватъ по-богаты-тѣ за украшенія и роскошь, като копринены, сукнены, кадифены и други сѣжны издѣлія и всякакъвъ видѣ драгоцѣнности; третій-тѣ обема всякакъвъ видѣ излишны и вредителны нѣща, като тютюнъ, вино, ракія и проч. Мѣдри-тѣ законодатели налагатъ най-тежкы-тѣ данѣ на послѣднія отъ тѣзи отдѣлы, по-умѣренны-тѣ на вторыя, и най-лекы-тѣ на първыя.

Въ единѣ отъ мнѣжлы-тѣ си членове нѣй казахмы че всякой трѣбва да поддържа Правителство-то споредъ силѣ-тѣ си, но това правило бы ся разваляло, ако ся наложи тежѣкъ данѣкъ на онѣзи нѣща, които сѣ наравно нужды и наравно употрѣбены и отъ богаты-тѣ и отъ сиромасы-тѣ. Домочадіе-то на сиромѣхъ-тѣ е принудено да изѣда толкова хлѣбъ и соль, колкото домочадіе-то на богатыя; и ако Правителство-то събира голѣмы-тѣ си приходы отъ тѣзи необходимости за живота, то принуждава сиромѣхъ-тѣ да плаща повече отъ силѣ-тѣ си сравнително съ силѣ-тѣ на богаты-тѣ. Въ такѣвъ случай товарѣ-тѣ на сиромасы-тѣ е тежѣкъ, а товарѣ-тѣ на богаты-тѣ е лекъ. За това по-тежкы-тѣ данѣци трѣбва да ся разхвърлятъ на онѣзи нѣща, които ся употрѣбаватъ отъ лица-та които сѣ въ по-добро сѣостояніе, и които имать повече силѣ да ги плащатъ.

Мѣдри законодатели различаватъ, тоже, между нѣща-та, които сѣ полезны и онѣзи които сѣ сѣвѣмъ излишны или вредителны. Проф. Вокаръ въ списаніе-то си, *Наука за Богатство*, казва: "Най-тежкы-тѣ данѣци трѣбва да ся налагатъ на онѣзи нѣща, употрѣбеніе-то на които е вредително на сѣщны-тѣ интересы на народа." Сѣщій писатель прибавя че това правило вече ся е усвоило отъ почти всички-тѣ народы, които събиратъ голѣмы данѣцы.

Всякой може да разбере че има голѣма разлика между жито-то и ракійѣ-тѣ. Първо-то е необходимо за да ся поддържа животѣ-тѣ на населеніе-то, но второ-то е повече вѣрдително, отъ колкото полезно. Има, тоже, голѣма разлика между потрѣбы-тѣ за облекло и тютюнѣ-тѣ. Първо-то е потрѣбно, а второ-то е излишно.

Каквы огромны количества ся издѣиваватъ ежегодно въ Европѣ и Америкѣ за тютюнъ и упивателны питіета, и какво ся ползуютъ народѣ-тѣ отъ тѣзи прѣголъмы разности? Нищо. Напротивъ, общо-то употрѣбіе на упивателны питіета причинява бѣдность, увеличава число-то на прѣстѣпницѣ-тѣ и съ това уголъмява разности-тѣ на правителство-то.

За това мѣдри законодатели налагатъ най-тежкы-тѣ данѣцы на непотрѣбны и вредителны произведенія, първо за да обезсѣрдуваватъ правеніе-то и употрѣбеніе-то имъ, и второ да може да ся налагатъ по-леки данѣци на полезны-тѣ произведенія.

Споредъ послѣдно-то изложеніе на Рускыя Министръ на финанціи-тѣ, което сѣрѣшавы въ единѣ вѣстникъ, той очаква за 1880 отъ косвенны данѣцы единѣ приходъ отъ 293,977,383 руб.; и отъ туй количество очаква 230,000,000 р. само отъ данѣ-тѣ на водкѣ и други-тѣ у-

пивателны питіета. Венчкый приходъ Англійско-то Правителство въ 1877 бѣше 78,000,000 лиры стерлинны, и отъ тѣхъ 19,000,000, бѣхъ отъ мито, и 28,000,000 бѣхъ отъ данѣцы на упивателны питіета. Въ Сѣдинены-тѣ Държавы въ Америкѣ, приходѣ-тѣ на Общо-то Правителство прѣзъ 1877 бѣше около 61,000,000 лиры Т., отъ които 30,000,000 бѣхъ отъ мито, и 27,000,000 бѣхъ отъ косвенны данѣцы, отъ които 15,000,000 лиры Т. бѣхъ отъ данѣ-тѣ на упивателны питіета и около 9,250,000 отъ данѣ-тѣ на тютюнѣ.

Надѣвамы ся, прочее, че и Българскы-тѣ законодатели ще наложатъ на леки-тѣ данѣцы и мита на произведенія-та които сѣ необходимы за народны напѣрѣкъ а най-тежкы-тѣ на произведенія-та които не ползуютъ народа.

КОНСТИТУЦИЯ НА БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО.

(Продѣлженіе).

Глава X.

За законѣ-тѣ.

43. Българското Княжество се управлява точно споредъ законѣ-тѣ, които се издаватъ и обнародватъ по начинѣ, който е показанъ въ Конституціята.

44. Ни единѣ законъ не може да се издаде, допълни, измѣни и отмѣни, додѣто той по-напѣрѣдъ не се обѣжди и прѣеме отъ Народното Събрание, което има право така сѣщо и да тълкува неговый истинный смислъ.

45. Приетый отъ Народното Събрание законъ се представя на Князя за потвърждение.

46. Слѣдъ като се утвърди законѣ-тѣ въ пѣлпий си текетъ трѣбва да се обнародува. При обнародваніе-то на закона трѣбва да се каже че той е пріетъ отъ Народното Събрание. Никой законъ нѣма сила и дѣйствие, додѣто се той не обнародва.

47. Ако би държавата да се заплашва отъ нѣкоя вѣншна или вѣтрѣшна опасность, а Народното Събрание не ѣ могло да се свика, то само въ такѣвъ случай Князь-тѣ, по прѣдставленіе на Министерскый Сѣвѣтъ и подъ обща отговорность на Министри-тѣ може да издава наредби и да прави распорѣждания, които имать задѣлжителна сила като законѣ. Таквы извѣнредни наредби и распорѣждания се представятъ за одобреніе на първото, свикано слѣдъ това, Народно Събрание.

48. Показаны-тѣ въ по-горный (47) членѣ распорѣждания въ никой случай не могатъ да се отнасятъ до напѣрѣданіе данѣци и държавны борѣ, които всякога ставатъ съ съгласіе-то на Народното Събрание.

49. Само Народното Събрание има право да рѣши, упазени ли сѣ всички показаны въ тая Конституція условия, при издаваніе-то на нѣкой законъ.

50. Распорѣждания за да се введе единѣ законъ въ дѣйствие и да се вземѣтъ потрѣбны-тѣ за това мѣрки зависѣтъ отъ исполнителна-та власть.

Глава XI.

За Държавный имоти.

51. Държавный имоти принадлежатъ на Българското Княжество и съ тѣхъ не могатъ да се ползуютъ нищо Князь-тѣ, нищо неговый родини.

52. Начинътъ, по който ще се осъществяватъ и залагатъ самитъ имоти, а така също и распоръжданieto съ приходитъ имъ ще се опредѣлятъ съ законъ.

53. Държавнитъ имоти се управляватъ отъ надлежний Министръ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИШЫ.

ТУРЦИЯ.

Единъ Цариградскы дописникъ пише слѣдующе-то за финансово-то положение на Турціи:

Споредъ съгласіе-то между Правителство-то и банкеры-тъ въ Галатѣ, послѣднитъ отетъживатъ право-то си върху приходи-тъ на мыта-та, и вмѣсто него, тѣ добиватъ право върху слѣдующи-тъ четири вида приходи: 1-во приходъ отъ коевенны данъцы, като данъци на тютюнъ, солъ, вина, и на други мѣстны произведенія; 2-о, приходъ отъ количества-та, които Кипръ и Источна Румелия ще плащатъ всѣкъ годишъ слѣдъ като покриватъ свои-тъ разности; 3-о приходъ отъ опрѣдѣлени-тъ сумы, които Българія, Сърбія и Черна Гора ще платятъ за дългове-тъ на Портѣ-тѣ; и 4-о, трета-та частъ на приходъ-тъ, който ще се извлѣче отъ налаганіе-то на новы данъцы, които е рѣшено да се въведѣтъ. Венчкы-тъ тѣзи четири вида приходи ся въскачватъ до 2,450,000 т. л., отъ които 1,100,000 т. л. ще задържватъ банкеры-тъ, а друга-та частъ ще влиза въ Хазинѣ-тѣ. Това распоръждане щѣло да трае десетъ години. Първы-тъ въпросъ, който ся поражда, е ще ли могатъ тѣзи приходи да напълнятъ горни-тъ значителнѣ сумѣ. Лесно е да ся отговори на този въпросъ. Тѣзи приходи нѣма да напълнятъ изискванѣ-тъ сумѣ, и можемъ каза, че и двѣ-тъ съгласяющи ся страны прѣдвиздаха това. На третия видъ приходъ, който ся очаква отъ Българіи, Сърбіи и Чернѣ Горѣ, не може да ся уповава, защото всѣкоя отъ тѣзи Държавы иматъ си свои притѣзанія срѣщу Портѣ-тѣ; даже и редовни-тъ приходи сѣ чрѣзмѣрно прѣувеличени. Като въскачили 30 % данъцы-тъ на много отъ мѣстны-тъ произведенія, финансовы-тъ власти мыслили че тѣзи произведенія изеднѣжъ ще ся умножатъ по нѣкакъвъ начинъ, какъвто никой не може да проумѣе. Приходъ-тъ отъ Кипръ е въскаченъ до 130,000 л., когато Портѣ-та не може да иска повече отъ 100,000 л. т. При това приходи-тъ, които сѣ прѣсѣмѣтнѣти да ся плащатъ въ злато, ще ся внасятъ споредъ текущѣ-тъ цѣни на бешлика, който е спадилъ 30 %. Тѣзи фактове, които ся пазятъ колкото е възможно тайно, показватъ че Туреко-то Правителство не е още въ състояние да покрыва разности-тъ си и за това слѣдва старѣ-тѣ си системѣ. Когато нѣкои отъ банкеры-тъ не искаха да вѣрватъ въ прѣувеличени-тъ общаны приходи, Правителство-то ся обѣща да имъ уравни недостатъкъ-тъ отъ други неспомянѣты приходи.

Понеже е явно че спомянѣти-тъ приходи не ще достигнѣтъ, другы-тъ въпросъ, който ся поражда, е до колко ще може Правителство-то да дотѣкни недостатъкъ-тъ отъ други источники. Овѣзи които знайтъ горѣ-доло на-стояще-то положеніе на работы-тъ въ Цариградъ и въ области-тъ не ще иматъ голѣмо упованіе въ това. Положеніе-то на Хазинѣ-тѣ е такъво щото Министръ-тъ на Финанси-тъ срѣща най-голѣмы-тъ прѣ-

пятствія, а пакъ по-долни-тъ мучниовници сѣ принудени да търсятъ разны способы за какъ да отдачаватъ онѣзи които некатъ пары. Министръ-тъ на Войнѣ-тѣ отдавна изгубилъ надеждѣ за да ся заплати айлыкъ-тъ на воевѣ-тѣ му. Министръ-тъ на Мореплаваніе-то е въ подобно положеніе, и по-долни-тъ чиновници на други-тъ министерства, които не пріематъ танны-тъ, сѣ принудени да живѣятъ на вѣрѣ и бакшишѣ.

РУСИЯ И ГЕРМАНИЯ.

Русская Речь.

Пріятелство-то между Русіи и Германіи е само лично и случайно; то е основано на личности-тъ на Императоры-тъ и на тѣхны-тъ сродствены връскы. То нѣма никакъвъ корень между народа и нѣма бѣдѣностъ. Първо-то Германско име, което ся прочу въ Русіи и напълни странѣ-тѣ съ окаянство, бѣше име-то на Германскы Баронѣ; и въ онѣзи нещастнѣ эпохѣ отъ минѣлыя вѣкъ, умраза-та на Русскы народъ къмъ Германцы-тъ бѣше посадена. Подиръ Французско-то нашествіе въ 1812 и особно прѣзъ царуваніе-то на Царъ Николая, Русія ся прѣпълни съ множество Германскы земледѣльскы надзиратели, които постепенно придобиха благородны чинове и сами станаха притѣжатели на земѣ. Тѣзи Германскы надзиратели и притѣжатели бѣха немилостивны крѣвотѣпцы на Русскы-тъ селяны, и ги злоупотрѣбѣваха като да бѣха говеда. Отъ тогава насамъ горчива омраза е растла въ Русскы народъ противъ Германцы-тъ и ся е уякчавала. Явно е че нѣма нищо въ Русско-то естество, което да ся привлѣча къмъ Германцы-тъ, и това признава всякой Русинъ; извѣстно е, то же, че всякой Германецъ ни мрази съ вѣчко-то си сърдце. Между Руссы-тъ и Германцы-тъ нѣма сега ни най-малко съчувствіе, нито пакъ го е имало въ минѣло-то врѣме. Такова съчувствіе нѣма между образованны-тъ, ако голѣмо-то множество отъ тѣхъ и да ся привлѣча къмъ Французско-то образование.

То липсува то же и между войскы-тъ на два-та тѣзи народа. Ако напоследѣкъ ся е виждало нѣщо като съчувствіе, то е было само размѣняваніе на учтивостъ, и то никакъ не ся сподѣляло отъ масѣ-тѣ на Русскѣ-тѣ войскѣ. Тѣи щото самы-тъ врѣзки на пріятелство между Русіи и Германіи, види ся, да сѣ между двама-та Императоры. Но Императори-тъ сѣ смъртни. Вѣроятно е че Русія за дълго врѣме слѣдъ като Императори-тъ оставятъ сценѣ-тѣ, не ще бѣде принудена да обяви войнѣ противъ Германіи. Дали може да ся каже сѣщо-то и за Германіи; това е съмнително.

АВСТРО-ГЕРМАНСКИЙ ДОГОВОРЪ.

Журналъ де Брюксель.

Ный можемъ да дадемъ нѣкое положително свѣдѣніе за единъ отъ главны-тъ точки на договоръ-тъ, който вече ся сключи между Германіи и Австріи. Въ договоръ-тъ тѣзи Силы ся задѣлжаватъ, щото ако една-та отъ тѣхъ, ся нападне отъ нѣкоя третѣ Силѣ, друга-та ще възбрани намѣсваніе-то на нѣкоя четвъртѣ Силѣ. Отъ това ся разбира че ако Германія ся залови въ бой съ Франціи или съ Русіи, тя ще бѣде усигурена отъ намѣсваніе-то на Русіи или на Франціи.

Журналъ де Деба.

Научаваме ся отъ добръ источникъ че опова, което писа Журналъ де Брюксель за Австро Германскый договоръ е точно. Този дипломатическы актъ, който ся подписа отъ двама-та Императоры, слѣдъ завръщаніе-то на Князь Бисмарка въ Берлинъ, задѣлжава единъ-тъ отъ тѣзи двѣ Силы да помага на другъ-тъ само когато първа-та има да ся бори съ повече отъ единъ Силѣ.

Този договоръ е назначенъ само за взаимнѣ-тъ защитѣ на двѣ-тъ Силы, и нѣма нападательнѣ цѣль противъ нѣкоя особинѣ Силѣ. Цѣль-та му е да възбрани всякой съюзъ, който може да ся направи въ Европѣ противъ Германіи или Австро-Унгариѣ. Двѣ-тъ подписавши Силы то же сѣ ся съгласили да сключатъ едно търговеско споразумѣніе за да ся улесни, колкото е възможно повече, торговия-та между двѣ-тъ страны.

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

Віенскый-тъ дописникъ на Таймс пише отъ 12-й Ноември:

Вчера Алеко Богориди щѣше да трѣгне отъ Цариградъ за въ Пловдивъ. Споредъ свѣдѣнія-та ни А. Богориди можалъ да даде удовлетворителенъ и за двѣ-тъ страны край на много внесения въпросы, и да унищожи венчкы-тъ прѣдразсѣдѣцы, възбудены срѣщу него. Въпросъ-тъ за бѣжанцы-тъ казватъ че ся рѣшилъ миролюбиво. Първа-та грѣшка ще ся обърне къмъ онѣзи, които вече сѣ ся завържили въ областъ-тѣ, защото тѣхно-то положеніе изисква незабавнѣ помощъ. Прѣзъ зимѣ-тѣ другы бѣжанцы нѣма да ся пращатъ назадъ въ Источнѣ Румелиѣ, защото прѣзъ това врѣме власти-тъ ще ся занимаватъ да намѣстватъ онѣзи бѣжанцы, които ся завържили вече тамъ, и да примирятъ нѣкои притѣзанія между стары-тъ и новы-тъ господари. Тѣзи двѣ причины могатъ, наистинѣ, да отложатъ въпроса до неопрѣдѣлено врѣме; подумы-тъ на А. Богориди, види ся, сѣ убѣдили Портѣ-тѣ че по настоящему този е най-разумный-тъ начинъ.

Другъ единъ въпросъ, за рѣшеніе-то на който ся мысли че А. Богориди е спечелилъ сполукѣ, ся относи до Българскѣ-тѣ Екзархіи. Когато ппърво ся въздигна Екзархія-та, нейна-та власть ся простираше по цѣлѣ Българіи, Румелиѣ и Македоніи, и това церковно устроеніе бѣ ся зело за основѣ на онѣзи обширнѣ Българіи, която ся образувашъ Цариградскѣ-тѣ Конференціи както и въ Санъ-Стефанскы Договоръ. Слѣдъ Берлинско-то рѣшеніе, обаче, което раздоби Българіи, Румелиѣ и Македоніи и ги постави въ съвѣмъ различно положеніе, Турци-тъ помислиха че и власть-та на Българекѣ-тѣ Екзархії вече ся унищожавашъ онѣзи мѣста, които оставатъ подъ прямо-то управление на Портѣ-тѣ; за това Турци-тъ твърдо ся въспротивляваха срѣщу всякакво стараніе за да ся управляватъ пакъ венчкы-тъ Българи отъ едно Българеко церковно началство; за това тѣ не оставяхъ Българеко-то духовенство да извършва свободно черковны-тъ си длѣжности. Но благодареніе на трудове-тъ на А. Богориди, Турци-тъ сега сѣ по-наклонни да ся съгласятъ за устроеніе-то на единъ съединенѣ Българекѣ Церквѣ.

Казватъ че още една друга сполука е спечелилъ А. Богориди. Той е убѣ-

дилъ Портѣ-тѣ че трѣбва да ся прѣмахнѣтъ нѣкои прѣпятствія относящи ся до свободно-то съобщеніе между Княжество-то и Источнѣ Румелиѣ. Това ся потвърждава отъ единъ указъ, обнародванъ по-послѣ въ официалны вѣстникѣ на Сѣвернѣ Българіи, който допуша едно опрѣдѣлено число произведенія да влизѣтъ въ Княжество-то безъ мыто. Такова голѣмо отетѣжваніе отъ странѣ на Княжество-то едва ли бы ся направило ако Управителъ-тъ на Источнѣ Румелиѣ не бы ималъ силѣ да направи подобно отетѣжваніе отъ странѣ на свои-тъ областъ. Впрочемъ, една забѣлѣжителна стѣпка ся е зела къмъ мытно-то обединеніе на двѣ области, политическы раздѣлены една отъ другѣ.

Отъ тука ся вижда че А. Богориди има достаточнѣ причинѣ да е задоволенъ отъ посѣщеніе-то си въ Цариградъ; и ако Турци-тъ отъ свои-тъ странѣ останѣтъ еднакво задоволини, ный бихмы желали щото взаимны-тъ добры отношенія между двѣ-тъ страны да бѣдѣтъ трайны.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПАРТИИ.

2.

Въ първыя си членъ казахмы че отъ сѣществуваніе-то на политическы партии произлиза и добро и зло. Нека разгледамы сега какво добро произлиза отъ тѣхъ и по кой начинъ то може да ся постигне; и по-послѣ ще разгледамы зло-то което произлиза отъ тѣхъ, и по кой начинъ то може да ся избѣгне.

Дѣто има противны политическы партии, тамъ ся разискватъ най-добры венчкы-тъ политическы въпроси. Привърженци-тъ на единъ-тъ партиѣ постоянно ся трудятъ да прѣдставятъ на народа всичкѣ-тѣ ползѣ които бы ся придобила отъ пріеманіе-то на тѣхны-тъ политическы начала, и всичкѣ-тѣ повреждѣ, които бы произлезла отъ усвоеніе-то на политическы-тъ начала на противнѣ-тъ партиѣ; привърженци-тъ на другъ-тъ партиѣ и тѣ отъ свои-тъ странѣ критикуватъ политикѣ-тѣ на противници-тъ си и съврѣменно прѣдставятъ на народа прѣвѣсходства-та на свои-тъ си политикѣ. Чрѣзъ такыва свободны и усърдны разискванія въ Общепародны и частны събрания, и чрѣзъ свободный печатъ, народъ-тъ постепенно ся просвѣщава за политическы-тъ въпросы, и може право да ги разсѣди. Чрѣзъ такыва свободны разискванія народъ-тъ ще може и най-добръ да разбере кои сѣ властолюбивы демагози и кои сѣ искрени патриоти, и ще може най-право да рѣши кои сѣ способни и достойни да управляватъ Държавѣ-тѣ.

За да може народъ-тъ да ся ползува колкото е възможно повече отъ тѣзи разискванія, той трѣбва да настоява щото тѣзи разискванія да бѣдѣтъ искрени, умѣренны и безпристрастны. Народъ-тъ трѣбва да осѣжда онѣзи партиѣ, които ся трудни да достигне цѣль-тѣ си чрѣзъ лѣжливы клеветы и неправедны укorenія срѣщу противнѣ-тъ партиѣ. Нека народъ-тъ разисква строго всякакви политическы мѣркы, които му ся прѣдставятъ, и нека той обѣжда да добръ характеръ-тъ и достоинство-то на свои-тъ водители. Ако тѣзи разискванія сѣ искрени, полза-та отъ тѣхъ ще бѣде твърдѣ голѣма.

При това, много полезно е да ся намира една партиѣ, която особенно бы ся грѣжала да пазни вѣчко истинно и

полезно които сме наследили отъ минжло-то. Добър е, прочее, да има една консервативна или съхранителна партия. Но тази партия често е склонна да съхранява и лъжливо-то и вредително-то което сме наследили отъ минжло-то и, слъдователно, народът не може да напредва както тръбва, ако всички му водители сж консервативни.

Добро е да се памира и една партия, която да гледа повече напредъ отъ колкото назадъ и която постоянно се стреми за да се избави народът отъ недостатъци-тъ и злоупотребенията на минжло-то и да усвои онъзи новы начала, които сж необходимы за высшя степенъ на благоденствие. За това полезно бы было да има една партия за напредъ или свободолюбива партия. Тъзи партия, обаче, често е склонна да усвоява новы начала, които не сж още добър опитаны и които може да излъжатъ достоверителны; и слъдователно народът бы се изложилъ на опасност, ако да имаше друга политическа партия освънъ свободолюбива-та.

Има по нъщо истинно и мъдро, както между консервативы-тъ, тъй и между свободолюбивы-тъ, но съвършенна политическа мъдрост не се памира нито между един-тъ нито между други-тъ. Народът се нуждае и отъ двъ-тъ: отъ един-тъ за да отхвърля лошо-то и вредително-то, а отъ друг-тъ за да съхранява добро-то и полезно-то отъ минжло-то; отъ един-тъ за да усвоява добро-то и полезно-то, а отъ друг-тъ за да отхвърля лошо-то и вредително-то отъ настоящето. Народът, прочее, тръбва да поддържа консервативна-та партия, когато тя се труди да съхранява онова което е добро отъ минжло-то, а да ѝ отхвърля, когато иска да съхранява заблуждения-та и злоупотребения-та на минжло-то. Народът тръбва, тоже, да поддържа свободолюбива-та партия, когато тя се труди да освободи народа отъ погръшкы-тъ на минжло-то и да въведе новы просвътены начала; но тръбва да ѝ се противи, когато тя се пруди да разваля добро-то отъ минжло-то или да въвежда зло-то отъ настоящето.

ОБЛАСТНО-ТО СЪБРАНИЕ.

Пловдив, 23 Ноем. 1879.

Публичны засъдания на Областно-то Събрание не ставатъ ежедневно за да могатъ секции-тъ да иматъ повече време да размислятъ върху предложени-тъ законопроекти.

Книжны-тъ пары (подвижны тимбры) бѣхъ пуснати въ кръгообращение съ цѣль да се уравниенъ стойностъ-та на л. отъ 100 гр. Но слѣдъ доста разнекване въ послѣднѣ-то публично засъдание еднотласно се отхвърлихъ. Директоръ-тъ на финанци-тъ се объща да ги събере съ цѣль да се употребятъ за гербовы на правителственны бумажы.

Срѣда, 31 Ноем. На дневный редъ бѣше рапортъ-тъ на секционна-та комисія, но той като не бѣше готовъ отложити се за идущето засъдание. Слѣдъ това станъ запитване за бутушы-тъ на Миллици-та, и то относително за цѣна-та. Каза се че имало нѣкой се да ги направи по-евтино, и защо се е сключило условие съ друго на по-горна цѣна. На това нѣщо Генералъ Штрекеръ даде причини-та, но не бѣше удовлетворителна за всички.

Слѣдъ това се предложитъ въпросъ-тъ за испращаніе-то на бѣжанцы-тъ по раз-

ны-тъ департаменты. И ако и да се кажа нѣщо въ тѣхнѣ полъж, предложението се разви до толкова, щото неможеше да се неразбира опасностъ-та въ Ист. Рум. отъ натрупване-то на безбройны челяды лишены отъ всяко сръдство за прѣживяване. Особно като много Българскы домохадія сж лишены вече отъ домове, то ако нахлуятъ отъ вѣнка още, бѣдно-то положеніе на един-тъ и на други-тъ ще изыка по-ужасны сѣфны. Предложение-то се гуди на гласуване и то се прѣв почти отъ всички съ тѣзи бѣлѣжки. "Мѣстно-то правителство да настан прѣдъ Портъ-та, щото да се спре вече за сега испращаніе-то на бѣжанцы-тъ; защото едвамъ ли ще има къщи и прѣхранъ за тѣзи които сж се вѣржали да не изгынѣтъ отъ студъ и отъ гладъ."

Чет. 22 Ноем. На дневный редъ бѣше въпросъ-тъ за Административно-то подраздѣленіе на областъ-та; но единъ телеграмъ, който извѣсти за ново покушеніе сръщу животъ-тъ на Царя Освободителя, измѣни редъ-тъ, и всички-тъ прѣдставители ходихъ въ Бъл. черковъ да благодарятъ Бога, че и за 4-й пѣтъ той е избавилъ чудесно животъ-тъ на Царя. Слѣдъ това се докараха до здание-то на Обл. Съб. околъ 20 пайтона и всички-тъ прѣдставители се накачихъ и отидоха на Русско-то Консулато да изявятъ дълбока-та си скръбъ гдѣто за 4-й пѣтъ се дига една немилостива рѣка върхъ животъ-тъ на Царя, и въ сѣщо-то време да изявятъ голѣмъ-та си радостъ за чудесно-то му избавленіе. Понеже Генер. консулъ Цертелевъ е повижанъ въ Русіѣ, то главный му секретаръ, намѣстникъ-тъ, учтиво прѣв прѣдставители-тъ и дълбоко почувствува трогателно-то изреченіе на Прѣдседателя, като въ отговоръ се объща да изяви дълбоко-то чувство на прѣдставители-тъ на Рус. Ген. Консулъ. Слѣдъ завръщаніе-то засъдание-то се закры и прѣдставители-тъ имаха распусъ до вечеръ-тъ.

Пет. 23 Ноем. На дневный редъ бѣше 1) Рапортъ-тъ на Секционна-та комисія за Административно-то подраздѣленіе на Область-та. И споредъ правилникъ-тъ, разглеждане-то му се остави за слѣдъ два дена.

2) Станъ запитване дали ще се употребятъ подвижны тимбры за гербовы, когато за напечатаніе на тѣзи тимбры сж отишли 150 л. т., а за гербовы не щѣхъ да отидѣтъ нито половина-та — Прочее кому на гърбъ-тъ ще останѣтъ тѣзи разноски? Да ли пакъ царулоносци-тъ ще ги плащатъ? Но отговоръ-тъ бѣше, тѣ падатъ на Область-та.

3) Друго запитване станъ за Бѣловскы-тъ държавны лѣсове, които Баронъ Хыршъ е турилъ на рѣкѣ. Но Директоръ-тъ на земледѣліе-то, Д-ръ Вълковичъ объща да отговори въ идущето засъдание на тойзи въпросъ.

4) Най-послѣ се прочете едно съобщеніе отъ Князь-тъ, единъ Проектъ: Да се направятъ казармы-тъ, щото да се съберѣтъ дружины-тъ. Тоя проектъ се испрати въ секция-тъ, и засъдание-то минѣ да работи въ секци-тъ до вечеръ-тъ.

Н. Т. Б.

КНЯЖЕСТВО-ТО.

Много слухове се прѣскачатъ за положеніе-то на работы-тъ въ Софіѣ, и не е лесно да се разбере кои сж правы и кои криви.

Единъ телеграмъ отъ послѣднихъ-тъ седмицъ казваше че Българскы-тъ Князь бѣлъ наклоненъ да си даде оставка-та. Ный, като не дадохмы голѣмъ важностъ на този телеграмъ, не го обнародвахмы. По послѣ С. Петербургскы-тъ вѣстникъ, като споминаваше за това, не искаше да вѣрва че Князь Александръ I бы помислилъ даже да си даде оставка-та по причини на нѣкои мѣждотип, които той е сръщилъ въ управленіе-то на Княжество-то. Най-послѣ този слухъ се опроверга и Берлинскы-тъ официални вѣстники извѣстиха че Българскы-тъ Князь не е съобщилъ такъво намѣреніе на Русскыя Императоръ. Положеніе-то на Княза е наистинѣ мѣждо, но надѣваме се че съ высокы-тъ си качества Н. Свѣтлость, ще прѣмине всички-тъ прѣпятствія и ще поведе народа къмъ едно высше благосъстояние.

Споредъ телеграмы-тъ отъ послѣднихъ-тъ седмицъ, Г. Цанковъ се бѣлъ поканилъ за Министръ на Външны-тъ Дѣла и Прѣдседател на ново-то Министерество. Г. Гешовъ, прѣдседателъ-тъ на Областно-то Събрание въ Источнѣ Румелиѣ, и Г. Икономовъ, настоящій-тъ префектъ въ Сливенъ, бѣли тоже поканени за членове на ново-то Министерество. Единъ по-новъ телеграмъ отъ Софіѣ, 24 Ноем., казва че Министерскы-тъ въпросъ още не се е рѣшилъ. Споредъ този телеграмъ Г. Каравеловъ не можалъ да състави ново Министерество и Князь-тъ растурилъ Събрание-то за да станѣтъ нови избори.

Софіѣ, 27 Ноем. — Ново-то Българско Министерество е вече съставено.

Търновскы-тъ Епископъ е наименуванъ Прѣдседател на Свѣтъ-тъ и Министръ на Просвѣщеніе-то. Г. Начевичъ е назначенъ Министръ на Външны-тъ Дѣла и приврѣменно Министръ на Финанци-тъ. Г. Грековъ остава Министръ на Правосѣдіе-то, и става приврѣменно Министръ на Вътрѣшны-тъ Дѣла.

Генералъ Паренцовъ се назначи пакъ за Министръ на Война-та.

ПОКУШЕНИЕ СРѢЩУ ЖИВОТЪ-ТО НА РУСКЫЯ ИМПЕРАТОРЪ.

Съ голѣмо прискрѣбіе извѣстиваеми още за едно покушеніе противъ животъ-тъ на Негово Императорско Величество, Рускый Царъ. Това станѣло на 20 Ноем., когато Царъ-тъ се връщалъ отъ Ливадіѣ за С. Петербургъ. Единъ подкупъ бѣлъ приготвенъ подъ желѣзнич-тъ линіѣ близо до Москвѣ и бѣлъ назначенъ да избухне когато мине отгорѣ тренъ-тъ на Императора. Императорскы-тъ тренъ бѣлъ раздѣленъ на двѣ части, отъ които прѣва-та носела Императоръ-тъ и свѣтъ-тъ му, а втора-та, багажъ-тъ му. За голѣмо щастіе и обща радостъ, избухване-то не се случило когато прѣва-та часть на тренъ-тъ минувала надъ него, но подиръ половина часть когато друга-та му половина минувала. Това избухване повредило единъ отъ вагоны-тъ, но никой не се ранилъ. Къща-та, отъ коѣто се направилъ този подкупъ подъ желѣзнич-тъ линіѣ, вече се намѣрила.

Народны заявления станѣли въ Москвѣ слѣдъ пристиганіе-то на Царя, чрѣзъ които народътъ изразилъ радостъ-тъ си за негово-то избавленіе. Негово Величество излъзълъ на балконъ-тъ на Кремлинъ и поблагодарилъ на народа за съчувствие-то му.

Императоръ-тъ пристигналъ въ С. Петербургъ, въ четвъртъкъ 22-й, и сѣ прѣлѣлъ съ извѣрденны народны заявления на съчувствие и въскъщеніе. Царъ-тъ отишелъ отъ станциѣ-та до палатъ-тъ си въ единъ отворенъ шейниѣ. Голѣмо множество народъ испълнялъ улицы-тъ и посръщилъ Негово Величество съ радостны поздравленія. Поднесли му сѣ, тоже, нѣкон поздравителны адреси отъ градскы-тъ власти.

На 22-й едно благодарствено молбѣствие за избавленіе-то на Негово Величество се отслужило въ Параклиса Русско-то Посолство въ Цариградъ.

Н. В. Сулганъ-тъ телеграфира на Русскыя Императоръ поздравленія-та си за избавленіе-то на Негово Величество и тоже съобщилъ на Русско-то Посолство отвращеніе-то си за покушеніе-то противъ личность-та на Царя. Всички-тъ чужди посланници въ Цариградъ прѣставихъ на Русско-то Посолство създравленія-та и поздравленія-та си.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШ.

Берлинъ, 23 Ноем. — Споредъ желаніе-то на Царевича, точки-тъ, върху които сж се съгласили Германия и Австріѣ, му се съобщихъ когато той бѣше въ Берлинъ. Тѣ тоже се съобщихъ на Французскыя Посланникъ.

С. Петербургъ, 24 Ноем. — Царъ-тъ слѣдъ като поблагодарилъ на Г. Жеръ за услуги-тъ му прѣзъ отскѣтствие-то на Канцелерни-тъ, заповѣда на Князь Горчакова да приеме пакъ Министерество-то на Външны-тъ Дѣла. Единъ извѣрденъ Свѣтъ отъ Министры-тъ ще се държи утрѣ, въ който ще се разнеква бѣдѣща-та вътрешна политика на Правителство-то.

Цетинъ, 25 Ноем. — Черногорека-та войска, която е въ Великѣ, близо до Плавъ, се нападна отъ едно тѣло Албанцы, но послѣднихъ-тъ се отблѣснѣха съ голѣмы загубы.

Мадридъ, 25 Ноем. — Още други голѣмы наводненія сж станѣли въ Испаніѣ.

Лридонъ, 26 Ноем. — Албанскы-тъ съюзъ ще разсѣди дали Албанци-тъ трѣба да се противятъ изобщо на Черногорцы-тъ, или да се изселѣтъ отъ странѣ-та слѣдъ като ѝ заемѣтъ Черногорци-тъ.

С. Петербургъ, 26 Ноем. — Новое Врѣмя слѣдва да прѣпорѣчва единъ съюзъ между Русіѣ и Турціѣ. Нѣ колцина души подозрени за покушеніе-то сръщу животъ-тъ на Царя се запрѣха.

С. Петербургъ, 27 Ноем. — На угощеніе-то на Св. Георгіевск-тъ кавалеріѣ, Царъ-тъ пи паздравилъ за Германскыя Императоръ, "вѣчния му прѣятель." Въ другъ единъ напикъ, Царъ-тъ, слѣдъ като похвали Русскы-тъ воискы, каза че желае да види Русскы-тъ да слѣдва миръ-тъ и тѣй да придобѣ славъ и бвагополучіе.

Лондонъ, 27 Ноем. — Вѣрва се че Гладстонъ ще бѣде поканенъ да стане пакъ водителъ на Либерали-та партия.

Текуща-та цѣна на пары-тъ.

Отъ 100 гроша Т. лира.

	Гр.		Гр.
Меджидіе	106.34	Рускы полъ	83.30
Бешликъ	118.00	Наполеонъ	87.12
Бакжръ	350. —	Кремницъ	51.12
Кайме ново 900. —		Англ. лира	109.20

Консолиде гр. 11.08
Акциѣ на Румел. желѣзничъ фр. 35.25

28 Ноември 1879.